Nr. 15 Koźmin, środa dnia 21 lutego 1923 r. Rok 36

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU KOŹMIŃSKIEGO

Przedpłata: miesięcznie 450 mkp. | Wychodzi w środy i soboty | Ogłoszenia: mm 1-łam. 40 mkp.

Dział urzędowy

Nr. 70. **Ustawa**
z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowo wznoszonych budowli.

Art. 1. Nowowznoszone budowle, jak również części nadbudowywane i przybudowywane tak mieszkalne, jak i przeznaczone dla celów handlowych lub przemysłowych, jeżeli budowa, nadbudowywanie lub przybudowywanie wykończone będzie w ciągu 8 lat po ogłoszeniu ustawy niniejszej, są zwolnione na czas 15-to letni od chwili chociażby tylko częściowego ich użytkowania od podatków od nieruchomości, względnie od podatków budynkowych, pobieranych na rzecz Państwa, jakoteż instytucji samorządowych.

Z takiegoż samego zwolnienia korzystają nowe budowle oraz przybudówki i nadbudówki, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu, o ile zostały wykończone po 1 styczniu 1922 r.

Art. 2. Wszelkie akty i umowy, dotyczące przeniesienia prawa własności pod tytułem odpłatnym budowli, wskazanych w art. 1, z wyjątkiem nadbudówek i przybudówek, są zwolnione od opłat (należytości), pobieranych na rzecz Państwa i instytucji samorządowych z tytułem przeniesienia własności w ciągu lat 8 od dnia rozpoczęcia nowej budowli, względnie od dnia wykończenia budowli, o ile jednak budowla została już wykończona, zwolnienie powyższe odnosi tylko do pierwszej transakcji, dokonanej po wykończeniu budowli.

Art. 3. Do budowli, wymienionych w art. 1. ustawy niniejszej stosuje się postanowienia art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 264) zwalniające niektóre budowle od zajęcia pomieszczeń.

Do budowli, oznaczonych w części 1. niniejszego artykułu, mają również zastosowanie przepisy art. 8. ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 4 poz. 19), wyłączające niektóre budowle z pod tej ochrony.

Art. 4. Zaświadczenia, stwierdzające fakty, uzasadniające prawo do korzystania z ulg, przewidzianych w niniejszej ustawie, wydają właściwe urzędy, mające nadzór nad budownictwem, względnie zatwierdzające plany budowlane i mające pieczę nad ich wykonaniem.

Art. 5. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: (—) Trąmpczyński
Prezydent Ministrów: (—) Juljan Nowak
Minister Skarbu: (—) Jastrzębski
Minister Spraw Wewnętrznych: (—) A. Kamieński

Powyższe podaję do puplicznej wiadomości.
— L. dz. 6108/22 St. I. —
Koźmin, dnia 12 lutego 1923 r.
Starosta, Czarnecki.

Nr. 71. **W sprawie sposobu podawania do wiadomości ogółu rozporządzeń władz państwowych, wymagających szczególnej publikacji**

sodaję poniżej okólnik nr. 35 p. Wojewody Poznańdkiego z dnia 15 stycznia 1923 — L. dz. 140/23 P. I. — do wiadomości i zastosowania się **Miejskich Urzędów Policyjnych** (Magistratów), **Sołtysów Gmińskich i Dworskich:**

„Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 3 stycznia r. b. L. dz. A. O. 3327 zarządziło:

Celem zapobieżenia stałemu i gwałtownemu wzrostowi wydatków na druk publikacji urzędowych zarządzam co następuje:

Rozplakatowywanie drukowanych rozporządzeń (obwieszczeń) władz będzie miało w przyszłości miejsce jedynie wówczas, gdy taka forma publikacji jest wyraźnie przepisana albo wynika z treści publikowanego rozporządzenia (np. rozporządzenia, dotyczące poboru wojskowego, najważniejszych spraw z dziedziny bezpieczeństwa publicznego, ograniczeń w ruchu nadgranicznym itp.). Na zachodzącą konieczność wyjątkowego użycia systemu rozplakatowania rozporządzeń będą władze wyższe zwracały w konkretnych wypadkach uwagę władz niższych, o ile forma rozplakatowania nie wynika już z obowiązujących przepisów. W ten sposób stanie się rozplakatowywanie sposobem publikacji obwieszczeń stosowanym wyjątkowo, w wypadkach szczególnie ważnych.

Poza określonymi wyżej nielicznymi wypadkami rozplakatowywania będą rozporządzenia władz państwowych wymagające ogłoszenia ich ludności, podawane do wiadomości publicznej w sposób prostszy i tańszy, niż rozplakatowywanie.

W szczególności w miastach (z wyjątkiem największych) i w miasteczkach będą rozporządzenia obwieszczane przez odczytanie ich publiczności, zgromadzonej za pomocą odgłosu bębna; wybębnienia uskuteczniać należy — poza wypadkami nagłymi — w miejscu i w czasie wskazanym potrzebami i zwyczajami lokalnemi (np. w dni targowe, dni świąteczne po nabożeństwach itp.). Wybębnianie może być oczywiście zastąpione, gdyż zwyczaj taki istnieje, przez

zwoływanie ludności zapomocą dzwonka, lub w inny sposób, praktykowany dotąd w danej miejscowości. W każdym razie jednak oprócz tego rodzaju publikacji winne być rozporządzenia, pisane na maszynie czy też ręką, wywieszone na tablicy w urzędzie gminnym, oraz w starostwie w zaznaczeniem daty wywieszenia.

Analogiczny sposób publikacji będzie stosowany w gminach wiejskich: i tutaj rozporządzenia władz, wymagające szczególnego podania ich do wiadomości ludności, będą nie — rozplakatowywane, lecz odczytywane wobec mieszkańców danej miejscowości, zgromadzonych zapomocą sygnału bębna, dzwonka lub trąbki. Następować to będzie — o ile nie idzie o obwieszczania pilne — z reguły w niedzielę względnie w dni świąteczne. Podobnie jak w gminach miejskich będą i tutaj rozporządzenia poza ich ustnem ogłoszeniem wywieszane na tablicy gminnej, względnie sołtysa z zaznaczeniem daty affigowania. Stosowaniem przedstawionego wyżej sposobu ogłaszania rozporządzeń władz państwowych osiągnie się z jednej strony zmniejszenia wydatków na druki, z drugiej zaś strony uzyska się w znacznym stopniu gwarancję, że treść rozporządzeń dotrze do wiadomości także analfabetów, stanowiących zwłaszcza po wsiach i miasteczkach znaczny odsetek ludności."

Powyższe podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania. — Nr. dz. 481/23 St —

Koźmin, dnia 6 lutego 1923 r.

Starosta, Czarnecki

Nr. 72. **Dotyczy leczenia zwierząt przez osoby niekwalifikowane.**

Na podstawie § 147, pkt. 3. ustawy proc. z dnia 30. VI. 1900 (Dz. U. P. z r. 1900 nr. 47, str. 974) § 56 a tejże ustawy (R. G. Nr. 47, str. 894), par. 17 ustawy o zarazach zwierzęcych z dnia 26. VI. 1909 r. (R. G. z r. 1909, str. 519) nie wolno osobom nie uprawnionym i nie mającym odpowiednich kwalifikacji naukowych, jak felczerzy weterynaryjni, t. zw. kurszmidowie, b. sanitarjusze wojskowi, oglądacze mięsa i t. d.

1. Używanie nieprzynależnych tytułów (wywieszanie tablic z nieodpowiedniemi napisami).
2. Leczenia zwierząt dom. dotkniętych chorobami zaraźliwemi lub podejrzanych o choroby zaraźliwe objęte ustawą.
3. Dokonywania na własną rękę szczepień preparatami zawierającemi żywe zarazki chorobotwórcze, oraz stosowania środków otrzymanych na podłożu bakteryjnem (malleina, tuberkulina itd.
4. Wystawienie świadectw weterynaryjnych, oraz sporządzanie protokułów sekcji padłych zwierząt itp. aktów urzędowych.

Nie stosujących się do powyższych zarządzeń pociągnę do odpowiedzialności w myśl ustaw wyżej wymienionych. — Nr. dz. 392/23 St. I. —

Koźmin, dnia 30 stycznia 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

Nr. 73. **Ogłoszenie.**

Na mocy uchwały Wydziału Krajowego z dnia 26. października 1921 r. w związku z § 6 regulaminów dla Krajowych Zakładów Psychjatrycznych w Dziekance i Owinskach oraz § 5 regulaminu Krajowego Zakładu Psychjatrycznego w Kościanie ustanawia się koszty utrzymania w zakładach psychjatrycznych Województwa Poznańskiego w Dziekance, Owinskach i Kościanie dla osób samopłacących i to od 1 lutego br. jak następuje:

a) od osób mających stałą siedzibę na obszarze Województwa Poznańskiego:
   - w I. klasie w wartości 18 kg. żyta dziennie
   - w II. klasie w wartości 13 kg. żyta dziennie
   - w III. klasie w wartości 8 kg. żyta dziennie

b) od osób mających stałą siedzibę poza Województwem Poznańskiem:
   - w I. klasie w wartości 21 kg. żyta dziennie
   - w II. klasie w wartości 15 kg. żyta dziennie

Koszty utrzymania dla osób umieszczonych na koszt miejscowego związku dla ubogich pozostaną nadal w wysokości 5 kg. żyta dziennie.

W wszystkich klasach, za środki opatrunkowe, leczenie sposobem Roenthgena i odnośne oświetlenia.

Wartość 1 kg. żyta w kwocie pieniężnej oblicza się według notowań Poznańskiej Giełdy Zbożowej z dnia 20-go każdego miesiąca na miesiąc następny. W razie by w tym dniu notowania nie było, natenczas bierze się za podstawę notowanie z poprzednich dni. Wysokość wartości 1 kg. żyta ustanawia Starosta Krajowy i zostanie dyrekcji zakładu doniesiona.

Za zastępcę Starosty Krajowego.
(—) Hahn.

Powyższe podaję do wiadomości.
— L. dz. 192/23 W. P. —

Koźmin, dnia 7 lutego 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Czarnecki.

Nr. 74. Dyrekcja Kolei Państwowych w Poznaniu donosi, że z dniem 1 lutego 1923 otwiera oficjalnie dla bezpośredniej komunikacji z Niemcami ruch osobowy, bagażowy i towarowy przez następujące stacje graniczne.

Drawski — Młyn — Krzyż
Zbąszyń — Stentsch
Zbąszyń — Babimost
Zbąszyń — Grossdammer
Leszno — Fraustadt
Rawicz — Wehrse
Rawicz — Trachenberg
Zduny — Freyhan

Wobec tego nadmieniam, że przejście granicy do Niemiec za paszportami odbywać się może oprócz w dotychczasowych oficjalnych miejscach Zbąszyń i Miasteczko także w dalszych wyżej wymienionych punktach granicznych. —— Nr. dz. 485/23 St. III. —

Koźmin dnia 6 lutego 1923 r.

Starosta, Czarnecki

Nr. 75. Niniejszem przypominam Panom Sołtysom gminskim i dworskim oraz wszystkim posiedzicielom gruntów powiatu koźmińskiego, ażeby stosowali się ściśle do przepisów dot. zabezpieczenia wszelkich maszyn i narzędzi rolniczych n. p. wszelkiego rodzaju manerze, sieczkarnie, młockarnie, drabki i t. d. które winny być zaopatrzone przyrządami ochronnemi stosownie do wydanych swego czasu przez niemców przepisów (część I do V) które nadal obowiązują.

Niezastosowanie się do istniejących przepisów pociąga za sobą kary w myśl §§ 1030, 851 i 870 Ordynacji Ubezpieczeniowej.

Panom Komisarzom i P. P. zwracam uwagę ażeby zważali na niniejsze przepisy zapobiegające nieszczęśliwym wypadkom i w razie niezastosowania się, winnych natychmiast podali Starostwu Krajowemu przez Wydział Powiatowy do ukarania.

— L. dz. 118/23 N. W. —

Koźmin, dnia 12 lutego 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Czarnecki.

Nr 76. Powołując się na obwieszczenie moje z dnia 17. listopada 1920 r. (Orędownik nr. 91 poz. 508) zwracam ponownie uwagę na obowiązek donoszenia władzy policyjnej każdego wypadku cholery.

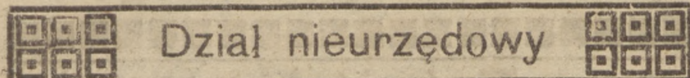
Donosić winni:

a) lekarz leczący,
b) głowa rodziny,
c) pielęgnujący chorego,
d) głowa domu, w którym wypadek wystąpił,
e) oglądacz zwłok.

Niedonoszenie będzie według punktu 1 § 35 ustawy pruskiej z dnia 18. sierpnia 1905 r. dot. zwalczania chorób zakaźnych grzywną do 1500 mk. wzgl. więzieniem karane. — L. dz. 611/23 St. I. —

Koźmin, dnia 16 lutego 1923 r.

Starosta, Czarnecki.

Komunikaty

Obwieszczenie!

Mnożą się wypadki ubezpieczenia się członków Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w innych towarzystwach z powodu mylnej informacji niektórych niesumiennych agentów. Dopiero po niewczasie udają się łatwowierni częstokroć po pomoc do władz, twierdząc, że padli ofiarą postępu. Zaznaczamy, że zastępcy Krajowego Ubezpieczenia posiadają czerwone karty legitymacyjne.

Aby uchronić ubezpieczonych w przyszłości od szkód, przypominamy, że § 10 ogólnych warunków Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego przepisuje:

„Kto rzecz ubezpieczoną od ognia w „Krajowem" ubezpiecza gdzieindziej w całości lub częściowo, lub kto budynki ubezpieczone gdzieindziej ubezpiecza w „Krajowem", zobowiązany jest donieść o tem niezwłocznie „Krajowemu" piśmiennie, wymieniając nazwę towarzystwa ubezpieczającego i wysokość sumy ubezpieczeniowej oraz winien się postarać o zezwolenie „Krajowego".

„Jeżeli o zezwolenie się nie postarano, lub jeżeli zezwolenia odmówiono, nie odpowiada „Krajowe" za szkody pogorzelowe aż do czasu zniesienia ubezpieczenia zawartego gdzieindziej."

„Leży w własnym interesie obywateli, aby poważnie traktowali sprawy ubezpieczenia od ognia w „Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem", ktore wedłu § 1 statutu jest publiczną instytucją ubezpieczeń ogniowych Województwa Poznańskiego, opartą na wzajemności i założoną dla ogólnego pożytku, a nie dla zysku."

Osadnikom zwracamy na to uwagę, że na mocy zawartych umów zobowiązani są ubezpieczyć od ognia całe swe mienie nieruchome i ruchome wyłącznie w „Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowemu".

Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe
w Poznaniu, Plac Nowowiejski 8.

W celu zwrocenia uwagi najszerszej warstwy społeczeństwa na przysługujące Kraj. Ubezp. Ogn. prawa rozesłaliśmy do wszystkich Komisarzy Obwodowych i Burmistrzów miast wśród powiatu położonych, po kilkadziesiąt egzemplarzy załączonego „Obwieszczenia" z poleceniem spowodowania porozwieszania wzgl. porozlepiania na tablicach urzędowych po Sołectwach względnie w miastach. Pana Starostę prosimy o łask. zainteresowanie się sprawą.

Generalny Dyrektor
(—) Baranowski.

Odezwa!

do Obywateli miasta i okolicy.

Z powodu ustawicznej drożyzny z jednej strony a z drugiej z powodu braku pracy stałej znajdują się tak ubodzy miasta jak i bezrobotni w bardzo trudnem położeniu. Nędza i głód zaględa do ich chat — i działa najfatalniej pod względem zdrowotności na dzieci tych biednych.

Obowiązek moralny nakazuje dostarczyć niezbędne środki do prowadzenia akcji dożywiania dzieci.

W tym celu urządziliśmy kuchnię ciepłą w szkole katolickiej, z której korzystają codziennie dzieci biednych rodziców.

Utrzymanie takiej kuchni na cały czas zimowy, powoduje jednakże znaczne koszta. Kasa miejska zaś nie posiada takich funduszów, by dostatecznie zaopatrzyć kuchnię.

Odnoszę się więc do wszystkich miejscowych i zamiejscowych obywateli z gorącym apelem, by dążyli z pomocą i datkami podjętą przez miasto akcję dopomogli utrzymać.

Datki pieniężne przyjmuje kasa miejska, w naturaljach, woźny magistracki.

Koźmin, dnia 17 lutego 1923 r.

Burmistrz, Nowakowski.

Ruch w Towarzystwach

Miesięczne zebranie Stowarzyszenia Urzędników P. K. i S. filja Pogorzela odbędzie się w niedzielę, dnia 25 lutego rb., o godz. 4-tej w lokalu p. Gabryelczyka w Pogorzeli, na które wszystkich członków niniejszem zaprasza Zarząd.

Ofiary i pokwitowania

Na rzecz ubogich miasta Koźmina ofiarowali: a) datki pieniężne, b) w naturaljach.

W imieniu miasta Koźmina składam Szanownym datnikom serdeczne Bóg zapłać i proszę nadal o składkowanie. Datki pieniężne przyjmuje Kasa miejska, datki w naturaljach woźny Magistracki.

Koźmin, dnia 16 lutego 1923 r.

Burmistrz, Nowakowski.

Datki pieniężne dla kuchni ubogich:

1. Gołąb Franciszek, (na wieczorku) Koźmin 30 000 mk., 2. Michalski Stanisław, Koźmin 100 000 mk., 3. Nowakowski burmistrz, (na wieczorku) Koźmin 46 060 mk., 4. Ogurkowski Czesław, Koźmin 20 000 mk. 5. Arendz Antoni, Koźmin 1000 mk., 6. Grodzki Wład., Koźmin 5000 mk., 7. Głuch Wincenty, Koźmin 15 000 mk., 8. Kula Kazimierz, Koźmin 7000 mk., 9. Strabudzińska Anna, Koźmin 5000 mk., 10. Myślinski Stefan, Koźmin 1000 mk., 11. Starostwo Koźmin 1000 mk., 12. Minta, Galew 1000 mk., 13. Maćkowiak i Spk., Koźmin 123 000 mk.

Spis zbioru dla kuchni ubogich od pp. obywateli miasta Koźmina i powiatu:

1. Dwór Mokronos 40 ctr. kartofli, 2. dwór Czarnysad 40 ctr. kartofli, 3. dwór Stara Obra 30 ctr. kartofli, 4. dwór Wrotków 30 ctr. kartofli i 1 ctr. cebuli, 5. dwór Góreczki $1/2$ ctr. żyta, 6. dwór Wronów 5 ctr. kartofli i 2 ctr. grochu, 7. Rolnik Koźmin 1.20 ctr. mąki i 10 ctr. węgli. (Dokończenie nastąpi)

W naszym rejestrze handlowym A zapisano dzisiaj pod Nr. 29 następującą firmę: Mieczysław Gałecki, skład drogeryjny w Dobrzycy. Właśc. Aptekarz Mieczysław Gałecki w Dobrzycy.

Koźmin, dnia 14 lutego 1923 r.

Sąd Powiatowy.

Zatwierdzenie.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia 1922 L. dz. 5 c 1456/22 wzgl. z 30 lipca 1922 L. dz. V S. 923/22 ustanawiającego nas w myśl § 58 ustępu 1 cyfry 2 i ustępu 2 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. jako właściwą władzę zatwierdzamy niniejszym na wniosek Związku Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu z dnia 27 stycznia 1923 r. w myśl § 1 ustawy o związkach celowych z dnia 19 lipca 1911 r. przystąpienie miasta BOREK jako członka Komunalnych Kas Oszczędności w Poznaniu po uchwalonego i zatwierdzonego statutu z dnia 28 listopada 1921 r.

Poznań, dnia 31 stycznia 1923 r.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

Przewodniczący.

(L. S.) (—) Begale.

— L. dz. U. 306/23 S. A. —

Powyższe podaje do wiadomości.

Borek, dnia 17 lutego 1923 r.

MAGISTRAT.

Michałowski.

W poniedziałek, dnia 5 marca 1923

o godzinie 2 popołudniu

będę wydzierżawiał

polowanie gminy Kromolice

(obszar 2200 mórg) przez publiczną licytację.

Przełożony polowania.

Naskrętski, sołtys,

Nakładem i drukiem Edwarda Kraszewskiego w Koźminie.

Odpowiedzialność Dział urzędowy Starostwo. Dział nieurzędowy Edward Kraszewski w Kozminie. Telefon 34